

Обмін на Різдво

1

Чарлі

*Понеділок: 12 днів до Різдва...
Лос-Анджелес*

Чарлі Гудвін сквицьовано відкрила й несамозато тиснула на телефон, екран підсвітив її обличчя в темряві комори. Вона відкрила застосунок, щоб знайти двохвилинку медитацію для негайного заспокоєння. Щойно залунав м'який голос, дівчина заплющила очі й глибоко вдихнула, намагаючись вгамувати шалене серцебиття. Але, крім терпкого запаху м'яти, що через ніс увірвався їй в горло, нічого нового не відчула. Звичай їй подобався і запах м'яти, і все інше, що нагадує про Різдво. Та тепер він був їй огидний. Вона вся пахла, мов велетенська карамелька, але святково жовсім не почувалася.

У руці задивилася телефон, і Чарлі, продерши одне око, звернула на екран. Повідомлення від подруги, Прії Басу, яка працює візажисткою на знімальному майданчику.

«Не дай йому тебе дістати.»

«Він козел, а ти — це Ти!».

Прії мала радію. Розчаровано зігнувшись, Чарлі притулила голову до стіни. Вона шепотіла мантру, вдихаючи м'ятний екстракт: *«не дай йому тебе дістати.»*

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

Остін Неш. Колиш Чарлі вже мала з ним прикру історію, а тепер вони були співведучими телевізійного кулінарного реаліті-шоу «Солодке та Солоне». Шоу вже йшло два сезони, та після свят його планували замінити на нове, «Спечи мій день». Чарлі з Остіном удох вели спеціальні випуски «Солодкого та Солоного», що відраховували дванадцять днів до Рідва. У програмі брали участь дванадцять лікарів-початківців, що змагалися за перше місце та двадцять п'ять тисяч доларів, — це мало б бути весело й святково. Але замість щастя й радості, Остін Неш залишив їй лише почуття розчарування. Проте ці святкові випуски були для дівчини останнім шансом справити на виконавчих продюсерів враження та забезпечити собі місце на «Спечи мій день» — тоді б їй більше не довелося ділити сцену з Остіном Нешем.

Вони були знайомі ще з часів навчання в кулінарній школі. Саме там Чарлі виявила, що Остін був радше шахраєм, аніж шеф-кухарем: вона підловила його, коли той видавав один її рецепт за свій. Але тип він був слизький, і вона так нічого й не довела. Після школи Чарлі поїхала до Парижа на омрієне стажування до видатного паризького шеф-кондитера, а Остін вирушив у Нью-Йорк, і відтоді вона взагалі про нього не згадувала.

Чарлі помітила відома телевізійна продюсерка Саша Торрес, і тепер вона її шефіня... і Остінова теж. Саша прийшла повечерати у «Сусі» — трендовий ресторан у Лос-Анджелесі, в якому після повернення з Парижа Чарлі працювала шеф-кондитеркою та зробила собі ім'я. Чарлі було доручено приготувати для Саші вишневе фламбе, яким славився ресторан. І Саша, не роздумуючи, запропонувала Чарлі місце «солодковедучої на кондитерському шоу».

Заради такої пропозиції Чарлі була змушена поступитися стабільністю в «Сусі», та вона розуміла, що ця нагода може відкрити для неї ширші й більш захопливі можливості — як от шанс бути єдиною ведучою на наступному кулінарному шоу «Спечи мій день» — та зрештою стати помітною фігурою

у кулінарному світі. Може, навіть видати власну серію кулінарних книг. Та найва, але амбітна Чарлі й гадки не мала, що, погодившись на пропозицію Саші, вона ділитиме сцену із заляканим ворогом часів кулінарної школи — Остіном Нешем.

— Це ж треба, щоб так не щастило, буди, — поскаржилася сама собі Чарлі, на мить виринувши з медитації, коли їй пригадався той день, майже рік тому. Вочевидь, Остін отримав цю роботу, бо товаришував із сином одного з виконавчих продюсерів телеканалу, але поводився він так, ніби заслужував на це місце значно більше ніж Чарлі. З першої ж миті на зйомках Остін був сманливо чарівний та самолюбивий, тоді як Чарлі спочатку помітно нераувала — робота на телебаченні різко виштовкнула її з зони комфорту. Їй було байдуже, що, за словами Саші, Остін зовні нагадував молодого Роба Лоу. Зі своїм до нестями довершеним волоссям, точеним підборіддям та блакитними очима із довжелезними віями, Остін зайняв «солоний» бік дуєту, і проблеми між співведучими на знімальному майданчику не змусили себе довго чекати.

Спершу Чарлі намагалася знайти з ним спільну мову. Хоч Остін і виявився таким же нестерпним, яким був у школі, Чарлі налаштувалася з ним миритися — бо ж не щодня випадає подібна нагода. Та незабаром стало зрозуміло, що Остін дійсно змінився... але не на краще. Наприклад, у нього з'явилась огида на звичку без дозволу масажувати комусь плечі та давати поблажливу пораду, якої ніхто не питає.

— Якби це заварне тісто покипіло ще хвилину, воно було б досконалим. Зауваж на майбутнє, Чарлі.

Справи значно погіршилися, коли телеканал анонсував шоу, яке замінить «Солодке та Солоне», — «Спечи мій день». Це мала бути програма з одним ведучим — а значить, відтепер Чарлі й Остін змагатимуться за цю роботу. До того ж, коли дійде до порівняння, «Солодке та Солоне» виглядатиме як убога година аматорів — адже в «Спечи мій день» представитимуть рецепти з кулінарної книги зіркового шеф-кухара,

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

братимуть участь професійні кондитери, а головний приз складатиме сто тисяч доларів.

Ні тобі співведучого, з яким потрібно ділити увагу, ні в'їдливих та дошкульних жартів між двома людьми, які терпіти не можуть одне одного, більше свободи та можливостей на повну розкрити власні творчі крила і змачко більше грошей, бо «Спечі мій день» має вражаючий бюджет. Чарлі палко прагнула цієї роботи і заслужувала на неї. Вона була кращою шеф-кондитеркою, і ні для кого не було секретом, що з нею співпрацювати легше, ніж із нім. Кілька разів вона зауважувала, як Саша заочувала очі, коли Остін поводився писато та зарозуміло.

Співпраця з Остіном виснажувала Чарлі морально, і діячина вже раділа тому, що спеціальні випуски незабаром завершаться. Він завжди чіплявся до всього, що вона робила, висміював та казав, що це складова його «солоного» образу. Сьогодні він так її дістав, що Чарлі переплутала свої репліи — такого з нею ще ніколи не траплялося, — і не встигла вона втекти до комори, щоб зібратися з думками, як він умить ухопився за її тимчасовий провал.

— Чарлі, що з тобою сьогодні не так? Важкий понеділок? — Остін знав, що їхні мікрофони увімкнені, і всі, в тому числі й Саша, його чувають. Тоді він показово поклав руку їй на плече й потер його, удавши турботу. — Не хвилюйся. Може підхопити твою частину. Я запам'ятав обидві.

Чарлі не встигла нічого відповісти, не кажучи вже про те, щоб прибрати його руку зі свого плеча, як раптом пляшечка з м'ятним екстрактом — яку Остін мав би закрити кришкою після того, як додав столову ложку до карамельних трофейлів, що вони їх готували разом, — перевернулася та миттєво розлилася по металевій робочій поверхні стола й всмокчалась у спідницю Чарлі.

— Ой, — сказав Остін, коли Чарлі відсунула від стола, але запізно. — Я думаю, що закрив щільно. Моя провина.

Чарлі натягнуто всмікнулася йому, коротко мовила: «Нічого», — і попросила у Саші п'ять хвилин перерви. Нікого з учасників на майданчику не було, вони саме записували заставки, тож розклад був трохи гнучкіший — бо зазвичай Саша підганяє так, ніби хоче обігнати годинник. Тож Чарлі втекла до комори, де зберігаються пательні, каструлі та форми для запікання, маючи лише кілька хвилин, щоб спробувати помедитувати та викинути Остіна Неша з голови.

Нічого в неї не вийшло. Натомість, на додачу до роздратованості, вона відчула те, чого не відчувала вже довгий час: Чарлі скучила за домом. Старлайт Пік, її рідне містечко за кілька годин їзди на північ від Лос-Анджелеса, було таке святкове в цю пору року, з його цукристими засніженими горами на тлі та яскраво прикрашеними до Різдва будинками, крамницями та вулицями. Життя в милому серці Старлайт Піку було значно простішим, ніж у великому місті. І що в її рідному містечку було найкращим — там не було Остіна Неша.

Раптом під стебло комори спалахнула флуоресцентні лампи. Чарлі стрімко підхопилася, відштовхнувшись від стіни, та впустила телефон на підлогу. Натан, новий асистент Остіна (Чарлі випрацювала звичку запам'ятовувати всі імена, незалежно від ролі людини на шоу), стороплю вилуштував на неї, вона витріщилася на нього, а в кімнаті було чути лише мелодійний голос, що лунає із застосунку на її телефоні. *Тепер зосередьтесь на плечах... скільки напруж *ви* утримуєте в них... одичіють животом... відстежте всі відчуття у своєму тілі.*

Натан чинив — мабуть, через запах м'ятного екстракту, — потім прожашався, його кидки підстрибували. Він явно нерувався, що був вимушений потурбувати «зірку» шоу, ще й тоді, коли в неї очевидно, не найкращий день.

— Ой, гм, перепрошую, пані Гудвін. Я не знав...

— Привіт, Натане. Все добре. Не переймайся, — Чарлі підняла телефон та вимкнула медитацію. — І жив мене Чарлі, домовилася?

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua ➤➤➤

Чарлі було цікаво дізнатися про Натана більше – чого він мріє досягти в Лос-Анджелесі? Це місто переповнене амбіціями. Рідко тут можна було зустріти людину, що не розривається між принаймні кількома роботами, сподіваючись, що колись в її житті станеться великий прорив.

– Це Саша попросила тебе прийти сюди по мене? – запитала Чарлі.

– Ну-у, – розтагуючи слово, мовив Натан. – Щось тишу?. Але вона ще сказала мені прогріти кілька сковорідок для наступної частини.

Він був нижчий за Чарлі, яка без підборів мала зріст сто сімдесят, тож йому довелося стати навшипинами, щоб з глибини верхньої полицки за різдвяними декораціями дістати антипригарні емальовані сковорідки. Саме тоді Чарлі зрозуміла, що якщо б не була найзаповнітніша мрія Натана, вона точно не мала жодного стосунку до кулінарії.

– Ми не прогрівалимо антипригарний посуд, – сказала Чарлі, ховаючи телефон у кишеню спідниці та потираючи ніс від м'ятного лоскоту. – Покриття може полущитися.

Вона дістала одну з чаювних сковорідок.

– Тримай. Чаюнна. Робоча конечка для кухні.

Натан узяв сковорідку – та, не розраховуючи її ваги, зігнувся й ледь не випустив з рук.

– Ніщо не карамелізує краще за чаюну, – мовила Чарлі, підтримуючи сковорідку знизу, щоб асистент вкопив посудину зручніше. Сьогодні в меню був кекс, варіація на тему перевернутого ананасового торта, просочений доречним для святкової тематики янним соусом з бурбону. І Чарлі знала, що чаюнна сковорідка краще за інші підходить для приготування тигучого темного фруктового сирупу, яким можна було продемонструвати складність десерту.

– Дякую, Чарлі. Саша попросила захопити кілька штук, – Натан потягнувся по інші сковорідки й обернувся до неї. – Можна в дещо сказати? Ви така природна перед камерою. І ще дуже дотепна, знаєте? І єдина, хто порадила мені чаювину замість...

Чарлі не зрозуміла, як це сталося, але наступної секунди цілий стелаж із купою важкого посуду враз перекинувся. На мить їй здалося, що вони з Натаном зможуть зупинити падіння – вони одночасно простягнули руки до металевої шафи у спробі її підперти. І їм би це вдалося, якби не сковорідки та каструлі, що вільно стояли на полицках та підірвалися силі тяжіння. Вже за секунду на них повалилася вся шафа. Натан вигукнув щось, але Чарлі не розчула через захлиплий гуркіт металу, що падав на підлогу. Раптом вона відчула різкий потужний біль у голові – і її накрила темрява.

Чарлі повіями розплющила очі. Хтось плакав, але вона не могла визначити, хто саме, бо погляд ніяк не фокусувався. У неї так сильно боліла голова, як ніколи в житті, її нудило, і вона нічого не могла зрозуміти. Чарлі спробувала підняти руку до голови і тоді усвідомила, що лежить на підлозі. Хтось тримав її другу руку – адецьте, то була та сама людина, яка плакала. Чарлі чула купу голосів навколо, і це ще більше її спантелечило. Вона заплющила очі і бажала лише, щоб усі замовкли.

– Чарлі? Чуєш мене? Чарлі, пупсику, розплющ свої чарівні карі очі, – голос Прії лунав навлякано. Чарлі хотіла дізнатися, що сталося. – Давай приберемо все це з тебе.

Чарлі знову розплющила очі й поглянула вгору, щоб дізнатися, що робить Прія – її подруга саме прибирала купу штучного падука й гілочок із закритими нігмком ягодами журавлини, що були розкидані по її спідниці. Чому вона валялася на підлозі під коврою із різдвяних прикрас?

– Пріє, припини реомсати, – зір Чарлі відновився, і вона побачила сквільоване обличчя візюжистки в кількох сантиметрах від свого.

– О боже мій! Ти в порядку! Ти в порядку! – Прія юнулася до Чарлі та схопила її у міцні ведмежі обійми. Потім відсунулася і тендітно хляснула по передпліччю. – Навлякала мене до чортків!

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua ➤➤➤